

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VIII. évf. 4. szám

2003. ÁPRILIS

Cirenei Simon lázadása

A paraszt és a gyermek ősi ösztönvilágát élem: földet, fodormentát becézek, szívem-lelkem megfűrésztöm friss hitregében, lepkék és legendák lebegnek körül, mint szenteket a múltban, míg hazafele ballagok gyanútlan.

És gólgotákba botlik lábam egyre. A Sors sötét kígyó-ostort suhogtat, valakit vánszorogva hajt a hegyre, valaki rámnéz a vér-patakoknak rácsából meggyalázott emberarccal, míg a kövön keresztje árkot karcol.

Valaki kér, mint víz-sodort fatöngőt a fuldokló; számár szívem eláru, mint kém a várat. Borzongok, dühöngök, de embertársam szólni kezd bajáru, s a bizalom borzalmas pillanatja keresztjét hirtelen vállamra rakja.

Némán kísérem, csak fogam csikordul a dühtől, folyton alkalomra lesve, hogy ledobhassam terhét. Lassan zordul néző szemem enyhült testvériesre, s végül véres nyomában fűtörészek, mint az, ki már húsvét borától részeg.

Az élet egyre mordabb, egyre többen járnak sorsuk kemény kálváriáin, az Ábeleknek népe egyre csökken, a jóság, fény fogy, egyre több a Káin, kálváriázók jönnek egyre szembe, s beajajgatják keresztjük életembe.

Bujkálók és lázongok: mit se használ. Az életemből nem tudok kimenni, megállok újra minden kis panasznál, és újrakezdem. A jutalmam ennyi: így elfelejtem a saját keresztet, s hogy alkonyulok, árvalok, öregszem.

Mécs László

Az új főpásztor és a pasztorális tanács

Március 15-én délelőtt tartották a budai képviselőtestületi küldöttek legutóbbi találkozóját, melyen egyházközségünket e sorok írója képviselte. Talán a szokatlan időpont miatt gyűlt össze mindössze tucatnyi résztvevő, de a létszámot növelték a házigazda Krisztus Király lelkészség képviselői, valamint a tanácskozás vendégei. Az előzetesen tervezett program ugyanis módosult: A főegyházmegyei pasztorális tanács három tagja jött el, hogy beszámoljon legutóbbi, március 8-i ülésükről, melyet első ízben új érsekünk hívott össze.

Vendégeink lelkesülten számoltak be az ötven fős testület tanácskozásának tiszteletteljes, mégis oldott légköréről, gyakorlatias szelleméről. Az érsek úr az előzetesen közölt napirend szerint vázolta elképzeléseit, de figyelemmel meghallgatta a hozzászólók véleményét is. Az első pont a népmisszió ügye volt. Nemcsak külső, de belső misszióra is szükség van; az előbbi erősítheti is az utóbbit. Többféle modell - vagy modul? - képzelhető el, sokmindentől függhet, hogy a plébániák mikor és melyiket valósítják meg. Ide tartozik a plébániai zsinat tartása, a jubileumi lelkigyakorlat hagyományának folytatása, a búcsú megünneplése, vonzó kulturális események szervezése és az utcai evangelizáció. Ez utóbbinál főként az Emmánuel közösség tapasztalatára számíthatunk. Érdeemes felhasználni a helyi médiákat programjaink propagálására. A rendezvényekből lehetőleg ne hiányozzék a lelki megerősítés és a liturgikus csúcs, a szentmise. Szervezés szempontjából különösen nehéz, elszigetelt helyzetben van a vidéki papság. Külföldi mintára fontolóra veendő plébániai központok létrehozása.

Az *Actio Catholica* ügyét az érsek úr provokatív éllel vetette fel, hiszen az intézmény hite megrendült a korábbi politikai rendszerben. Mindazonáltal az egyháznak részt kell vennie a társadalom életében, közvetíteni kell az egyház társadalmi tanítását - és ennek meg kell találni a szervezeti kereteit is.

A karitás eddigi történetének kapcsán viszont „elhallgatott sikerekről” beszélt a főpásztor. Felújította Mindszenti bíboros azon gondolatát, hogy utcafelelősök tartathatnák nyilván a plébánia területén a rászorulókat; van olyan falu, ahol ez ma is működik Magyarországon. Jó lenne megnyerni a hitoktatók közreműködését, hiszen ők sok családot ismernek, valamint fiatalokat is bevonnak a tevékenységbe.

A sajtó témakörében az érsek atya határozott szándéka egyházmegyei lap indítása, de a részleteket illetően még nincsenek egyértelmű elképzelések. A misszió területén a magyar egyháznak is vannak teendői, ennek egyik formája lehetne egy délamerikai egyházmegye patronálása egyházmegyénk részéről. Mindezen elgondolások bizonyára helyet kapnak majd a készülődésben lévő egyházmegyei pasztorális tervben is.

A beszámoló tartó Csillag Péter és társai elmondták, hogy az érsek atya minden kérdésről határozottan és kellő tapintattal beszélt. Álláspontja mögött mindig érezni lehetett a tan tisztaságát. Azt is érezte a világi munkatársakkal, hogy fontosnak tartja szerepüket az egyházban.

A továbbiakban a Keleti Károly utcai lelkészség életével ismertetett meg bennünket Dankó Iván templomigazgató atya. A templom a szomszédos érseki (ma: Rákóczi) gimnázium és kollégium templomául épült 77 évvel ezelőtt. A háború után vált a Margit körüti plébániához tartozó lelkészség feladatává a környéken lakók lelkipásztori ellátása. Iván atyát 27 éve helyezték ide. A közösség élete főként a hittanos gyerekek családjaira épült, hiszen akkoriban 200 gyerek is járt egyszerre hittanra. Hogy jelenleg csak 15 van belőlük, arra részben magyarázatul szolgálnak a környékbeli egyházi iskolák, de az atya úgy érzi, ma nehezebb a közösséget összefogni. Igyekszik a generációkat összekapcsolni egymással, ezt jól szolgálják a Dobogókőn évente megrendezett lelkigyakorlatok (mintegy 50 fő részvételével).

Ezután megnéztük az Árkay Aladár tervezte, 1926-ban modernizált román stílusban épült templomot, mely alighanem a világon elsőként kapta a Krisztus Király titulust az ünnep előző évi hivatalos bevezetése után. Nem tudom, van-e még templom Budapesten, melynek tornyában zenére körbejárnak a szentek. A kedvünkért Fejérvy István templomgondnok bekapcsolta az attrakciót, amely egyébként vasárnap tízkor és fél egykor hallható és látható.

Szászovszky József

Elítéltetett

Ezerbugyru térhétől a pokol,
bűnök undok barlangja jajong,
mámortól ég a tömeg szörnyű arca,
márvány szívek kacagnak gúnyosan.

Megperzselt markú angyalok
gerincén sístereg egy átok.
amíg a Torz egy szájként süvít:
Barabást akarom!

A csönd szilánk milliók szaván,
tétova, gyér lángocska a Szent,
körbe tekint szótlán, de sajjó ajkán
ott reszket: Mit tettetek? Mit tettetek?

Könnytelen.
A tömegben felfortt lággyá
a kétség vésszelő bűgása:
Mondd, hol a Te Istened?

Pillantása földbe fagyva kérgesedett,
tarkóján függ égi-földi teher,
kítárja elgyöngült karját:
Feléd, Atyám! Hozzád!

Szög húsba hasad repedt erekre,
vérárban nyög a kereszt,
s a halódó Szent megremeg,
helyette zokognak párás fellegek.

Zúg ítélet világnak tetején,
a barkaszín egek sokasodnak,
sikolyok görögnek szerteszét,
az élet zihál, könnytől horpad.

S feltekint Mária, bútól ázik,
elhull felette a vég:
Éli, Éli, Iammá szabaktáni?
Miért, Uram, miért...

Kocsos Melinda

Dr. Takács György

Újlakinak érzem magam, sokan ismernek itt és újlakinak tartanak – tehát újlaki vagyok. Pedig már tíz éve nem is lakunk Újlakon.

Egy pár fele vagyok, feleségem (Pósta Ágnes) született újlaki, az ő révén kerültem ide kerekén 30 esztendeje.

Végiglapoztam az Újlaki Hangok néhány évfolyamát és meg kellett állapítanom, hogy nagyon egyformák vagyunk mi újlakiak: elég pár adatot megváltoztatni és az összes többi mindenkire ráillik. Mi is ugyanolyan pár vagyunk, mint a többi. Ugyanúgy magamra ismerhetek Gyuri atya prédikációinak példái-ban is, mint más. Ugyanolyan megpróbáltatásoktól nyomorítva és érthetetlenül korán mentek el szüleink, mint annyi más újlakié. Én is ettem a munkanélküliek keserű kenyerét sok diplomával a zsebemben. Én is megéltem, hogy az orvostudomány eredményei fantasztikusak, de van, amin nem tudnak segíteni.

Talán számos örömünk és boldogságunk néhány példája színesítheti az Újlaki Hangok bemutatkozó rovatát.

Amire legbüszkébbek vagyunk: három nagyszerű gyermekünk. Bence és Katalin már ki-repült a többször megnagyobbított fészekből. Marci még megvan. A nagyok Újlakon lelték meg párjukat és a télen két fantasztikus leányunokával örvendeztetek meg minket és az újlakiakat. Béla atya egyszer úgy mutatott be egy idegennek minket, hogy e család nélkül csonka lenne a vasápmi mise: Bence ministrált, Kati énekelt és zenélt, Marci vitetett, Papa áldoztatott és mindez nem jött volna össze a Mama folyamatos munkálkodása nélkül. Azóta változott sok minden, de a lényeg maradt, sőt gyarapodott.

Közös élményünk Ágnesemmel a zene. Gyermekkorunk óta együtt muzsikálunk különböző zenekarokban. Az utóbbi bő évtizedben az Óbudai Szent Péter és Pál plébánia-templom és az Óbudai Szentháromság plébániatemplom zenekarában számos helyen és nagyszerű művészek közreműködésével együtt szólaltattunk meg gyönyörű műveket Isten dicsőségére.

Sikeresen kamatoztattuk azokat a talentumokat is, amelyeket mérnöki hivatásunk terén kaptunk. Adótornyok százai működnek hazánkban, amelyeket Ágnesem tervezett. A ne-vemmel fémjelzett berendezések, műszerek, tanulmányok, szakcikkék, könyvek arra utalnak, hogy talán valami maradandót is alkottam. Mégis arról vagyok meggyőződve, hogy az igazi értékek azok, amelyeket gyermekeimnek, sok-sok tanítványomnak, munka-társaimnak dokumentálatlanul adtam át.

Szívesen vállalom nyilvános szereplést. Nekem öröm, ha részt vehetek liturgikus cse-lekményekben. Képes voltam (nem parancsra) sokszor végigcipelni a Feltámadt Krisztus szobrát a feltámadási körmeneten (próbálja ki, aki azt hiszi, hogy könnyű). Több mint egy évtizede volt, hogy külföldön voltam, s fiam azt mondta, siessék haza, mert nagy megbí-zatást kaptam. Kíváncsian jöttem haza, s kiderült, hogy az áldozatok sorába léphettem. Azóta már több mint tízezerszer mondhattam, hogy „Krisztus Teste” – átnyújtva a leg-szentebb dolgot, de ez még ma is megrendít, minden alkalommal. Azt mondják, le se tudnám tagadni.

Ha elmegyek drága édesanyám sírjához, kibuggyannak egy férfi könnyei. Arra gondolok, va-jon mit szólna hozzá, hogy fiából egy demokratikus ország katolikus egyetemén professzor lett, aki szolgálhat Isten oltáránál, aki sokat kapott és próbál adni is, méghozzá itthon.

Kedves Újlakiak! Nagyon rászorulok imáitokra, hogy méltó lehessen mindarra, amivel minden szentmise végén útra indít a pap – küldetésünk van. Köszönöm előre is...

Újlaki arcok

Hazugság: igen vagy nem?

A kukkolók és a pénzért mindent odaadni hajlandók világában már akár elegánsnak is tekinthetnénk az olyan kérdéseket, mint hogy nyithatunk-e cukrászdát Bécsben, hogy tanulhatunk-e gra-fikusnak Párizsban vagy hogy ehetünk-e majd az EU-ban annyi mákosgubát, amennyit csak magunkba tudunk tölteni?

Első látásra ártatlannak tűnő kérdések ezek, és persze na-gyon fontosak. Rossz lenne arra gondolni is, hogy mondjuk, csak itthon lehetne cukrászdát nyitnunk, és a hajléktalanszálló-kon diós cvekkedlivel próbálnák betömni az éhezők száját. Arról ne is beszéljünk, ha mondjuk az a megpróbáltatás érné gyer-mekeinket, hogy grafikusnak a hazájukban lennének kénytele-nek tanulni szegénykék.

De valójában persze nem ilyen földhöz ragadt kérdéseket akartak megfogalmazni az óriásplakátok készítői. Ennél sokkal „magasb” eszme hatotta át őket, csakhát nem akartak felválni, és főként nem teológiai fogalmakba bonyolódni. Valójában azt szerették volna sugallani, hogy az EU nem más, mint a Paradi-csom. Ott minden jó és szép a miénk lesz. Csak be kell ikszelni az igent, és megnyílik előttünk minden eddig bezárt ajtó...

Elképzelik maguknak, hogy mi ilyennek képzeljük. Legalábbis,

amíg meg nem tapasztaljuk az ellenkezőjét. Nem kellene, sőt nem lenne szabad senkinek az EU mellett agitálni, mint ahogy el-lene sem. Agitációból elégünk van. Szembe kellene nézni a té-nyekkel, azzal, hogy a magyarok kilencvenöt százalékának ugyancsak nehéz élete lesz az EU-ban - ha azonban nem lép-nénk be, akkor talán hosszú távon, történelmi léptékben mérve választanánk rosszul. Ki tudja? Van, aki szerint nem lenne sza-bad attól félnünk, hogy belépünk, van, aki szerint attól nem kell félni, hogy kívül maradjunk. Ki lát a jövőbe? Ki tudja, kinek van igaza? Nincs is esélyünk rá, hogy megtudjuk, mert egy olyan vi-lágban élünk, ahol ébredésünk pillanatától elalvásig valakik hada dolgozik azon, hogyan csapjanak be minket minél tökéletesese-ben. Akár az igazsággal is! Azt hiszik, hogy ez a dolguk. Azt hi-szik, hogy jót tesznek vele - maguknak persze. Azt hiszik, hogy meggazdagodhatnak rajtuk. Azt hiszik, hogy ettől lesznek boldo-gok - mert amúgy nem hisznek semmiben és senkiben. Övék lesznek a cukrászdák mákospatkóval és grafikusostul. De van, ami nem az övék, és ha így folytatják, nem is lesz soha. Csak-hogy ha nem vesszük észre, kik ők és kit szolgálnak, mi is nagy veszélybe kerülünk. Mindegy, hogy az EU-ban, vagy azon kívül.

Családi események

Örök hűséget esküdött egymásnak:

Czefli János és Demény Judit
március 29-én.

Halottaink:

Halász Andor (66),

Keleti Istvánné (75), Kauderer Ferencné (93),
Papp Józsefné (85), Belopotoczky László (77),
Szabó József (86), Lieskovszky Gyuláné (87),

Ujváry Györgyné Bemáth Katalin március 17-
én 70 éves korában elhunyt. Búcsúztatása áp-
rilis 11-én 16 órakor lesz a kelenföldi Szent
Gellért templom umatemetőjében. Az elhunyt
– neve mellőzését kérve – néhányszor közzé-
tett lapunkban egy-egy régi emléket, verset.

Kauderer Annus néni emléke okán

Hívta az Úr, elment. 93 évet élt. 2003. már-
cius 12-én fázós, borús időben temettük.
György atya meghítt búcsúzó szavai közben,
mint egy visszatekert filmszalagon, szinte lát-
tam a régi újlaki piacot, ahol Annus néni kora
reggeltől árulta szemet gyönyörködtető, friss,
szép és finom gyümölcsseit, zöldségeit, fűsze-
res növényeit, melyek a ma oly divatos lát-
ványterv nélkül is pompás képet alkottak. A
napi bevásárló séták igen kellemes és hasz-
nos programot jelentettek, mert Annuska nem-
csak eladó-vevő kapcsolatot tartott velünk, de
szíves és figyelmes szavaival érdeklődött a
kedves vevő gondjainak mikénti megoldásáról
is. Szükség esetén jótanácsait érdemes volt
megfogadni. Sokszor volt néhány perc arra is,
 hogy örömmel, bánatunkat megosszuk vele,
mit hol és hogyan rontottuk el, mire ő mindig
tudott gyógyírt ajánlani. Aranyos, segítőkész
egyéniségét az elrohant évtizedek sem tudták
feledtetni. Nyugodjék az Úr békéjében.

Hazafelé menet az jutott eszembe, hogy
ezek a kedves délelőttök, beszélgető fél-
óracsukák manapság nagyon hiányoznak. Új-
lakon új lakók vannak. Nem ismerik egymást.
Nincs összekötő kapocs, senki nem ér rá,
pedig hiányoznak a hajdani májusi litániák,
vagy a július 2-i templombúcsú, később az
októberi rózsafüzér-imádságos esték hangu-
lata, az a légkör, amit az Oltáriszentség jelen-
léte, a közös ima, a tömjénfüst illata adott, hi-
ányzik a lelki felemelkedés, a békés öröm. Ha
őseink által épített templomunk mesélni tud-
na, a ma embere csodálkozva hallgatná. Há-
ry bácsi orgonajátéka hol fortissimóban, majd
pianóban volt a szertartás egyik szereplője, a
templombelső világítása, virágdíszes oltárai,
és a tömött padosorokban ülők éneke (még a
Kádár érában is!) élményt jelentett. Jó volt az
Isten házában, kedves templomunkban meg-
pihenni. Ma már ez is csak emlék. Sajnálom
azokat, akik ma csak egy fohászra tudnak be-
térni és rohannak tovább. Nemcsak kémi kell,
köszönni is tartozunk az Úrnak, vagy Szűz-
anyánknak. Ha zárva is a kapu, a fohász égbe
száll.

Mi, nagyon régi újlakiak, kevesen vagyunk,
75-ön túl már ezen változtatni nem tudunk. Isten
tenyerén vagyunk és ha hív, megyünk.

Hanser Jenőné

Batthyány-Strattmann László boldoggá avatásáról

2003. március 23-án jókora tömeg – harmadrészében mintegy
ötezer magyar zarándok – gyülekezett Rómában a Szent Péter téren.
Püspökök, papok, közjogi méltóságok – köztük Mádl Ferenc köztár-
sasági elnökünk, akit a Szentatya névszerint is köszöntött – rész-
vételével kezdődött el a boldoggá avatási ünnepélyes szentmise, mely
a béke jegyében zajlott. Ezt jelképezte az oltárnál elhelyezett olajág is.
A bíborosok, magyar László ismertették az öt boldoggá
avatandó életrajzát. A bazilikára függesztett képekről hatalmas tapsvihar közepette
lehullt a takarólepel. Mindnyájunknak szólt, hogy „nyisd fel szemedet és láss!” A
boldogok szeméről immár minden lepel lehullott. Isten színről színre látva könyö-
rögnék a mi testi-lelki jó látásunkért. A boldoggá avatás ünnepélyes formulájában a
Szentatya kijelentette: apostoli tekintélyével engedélyezi, hogy mostantól kezdve Isten
tiszteltre méltó szolgáját, Batthyány-Strattmann Lászlót boldognak nevezzék, emlék-
napja pedig január 22-e, halálának, azaz égi születésének napja lesz.

Batthyány-Strattmann László középiskoláinak elvégzése és néhány évi útkeresés
után 1900-ban szerzett orvosi diplomát. Boldog házasságát 13 gyermekkel aján-
dózta meg Isten. Köpcsenyben, majd Körmenden gyógyított. Betegeitől fizetség
helyett imát kért. A rászorulókat anyagilag is támogatta. Betegei testi-lelki javait tartotta
szem előtt. Családi életét a korinthusi levél szellemében élte, a szeretet gyakorlását
tartotta a legfontosabbnak. Nagy tisztelője volt az Oltáriszentségnek. Szűz Mária kis
zsolozsmáját naponta imádkozta, Szent József volt a „pénzügyminisztere”. Szerette
elmondani a rózsafüzért. 1929-ben beteg lett, keresztényi lelkülete ekkor is meg-
mutatkozott: „Kegyetlenül szenvedek, de szeretem szenvedéseimet és jól esik, hogy
Krisztusért viselhetem”. 1931. január 22-én halt meg Bécsben.

Halála után sokan kérték közbenjárását, majd boldoggá avatását. A boldoggá
avatási eljárást 1944-ben a bécsi érsek és a szombathelyi püspök indította el
egyidejűleg. A háború miatt az eljárás hosszú évekre megszakadt, 1982-től folyta-
tódott tovább. 1992-ben a Szentatya ünnepélyesen kihirdette, hogy Batthyány-
Strattmann László életében hősieben fokozatosan gyakorolta a keresztény erényeket. 1989-
ben közbenjárására csoda történt, egy rákbetegségben szenvedő beteg orvosilag
megmagyarázhatatlan módon hirtelen meggyógyult. Ezután a Szentatya kimondta a
boldoggá avatás helyét és idejét.

Az öt boldoggá avatott közül a szegények orvosa volt az egyetlen világi hívő. II.
János Pál pápa magyarul is szólt a zarándokokhoz: „Boldog Batthyány-Strattmann
László sosem helyezte a földi gazdagságot a valódi, égi gazdagság elé. A családi
életben bemutatott élet példája és nagylelkű, keresztényi szolidaritása legyen báto-
rítás mindannyiunknak arra, hogy az evangéliumot hűségesen kövessük!”

Ragyogó napsütés az égből, lelkes ujjongás és zászlólengetés a földről. A
soknyelvű ünneplő tömeg éljenzésével ért véget a boldoggáavatás. Szívemben
odavitttem a Szent Péter térre az Úr lábaihoz, az új boldoggá avatotthoz édes
hazámat, családomat, szeretteimet – Újlak népét, és nagy hálával köszöntem meg,
hogy ott lehettem.

Keglevich Lászlóné

*Korunkban, amikor a magzatgyilkosság égbekiáltó bűne mindennapos esemény, a
keresztény édesanyák készletét éreztek arra, hogy az ima erejével mentse meg a
veszélyben levő magzati életeteket. A lelki adoptálás gondolata Fatimából származik,
a Magyarország által átvett forma Lengyelországban alakult ki 1987-ben. Hazánkba
1995-ben, egy Varsó-Czeszochowa gyalogos zarándoklat résztvevőinek közvetíté-
sével jutott el ez a szertartás. Seregély István egri érsek támogatásáról biztosította a
mozgalmat, és örömet fejezte ki annak terjedését illetően. Azóta számos plébánia és
egyházi közösség is részt vesz e mozgalomban. A lelki adoptálás lényege, hogy az
örökbefogadó személy kötelezi magát, hogy 9 hónapon át (vagyis, amennyi időt át-
lagosan az anyaméhben tölt a megfogant gyermek) minden nap imádkozik egy ve-
szélyben levő magzatért, valamint azért, hogy ez az Isten által kiválasztott és egye-
dül általa ismert gyermek születése után törvényes családi keretek között nőhessen
fel, szeretetben és elfogadva.*

Mária igent mondott

Isten végtelen tisztelettel tekint teremtményei szabadságára. Az anyagi üdvözlet-
kor akarta, „hogy előzze meg a megtestesülést az eleve elrendelt Anyának bele-
egyező igénje” (LG 56). A soha nem hallott titok hírére Mária hittel és alázattal vála-
szol. Hiszi és alázatosan elfogadja az emberileg lehetlent: hisz Isten Fiában, aki
most válik benne emberré. Mária igent mondott a legnagyobb titokra, igent a kiszol-
gáltatottságra, igent az Atya akaratára.

Templomunkban ez évben Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepéhez kapcsolódva
újra vállalhatunk egy veszélyben levő gyermeket, hordozhatjuk őt imáinkban. A lelki
adoptálást vállalók havonta egyszer, az elsősütőtörtői esti szentmisén és szentórán
közösen (először április 3-án), a többi napokon egyénileg végzik a vállalt imát.

Meghívás. Titok az életben. Nem ismerem a kis jövevényt, akit lelkileg
örökbefogadhatok, nem tudom: fiú lesz vagy lány? Fehérbőrű, sárga, vagy talán fekete?
De Isten választotta ki, Ő ismeri és szereti. Vajon én igent tudok mondani erre a titokkal
teli, kiszolgáltatott, az Atya akaratából létező életre?

H. Z. E.

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
 vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és első szombaton az esti misék után.

Zsolozsma: kedd és péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Nyugdíjasklub

A megújult újlaki nyugdíjas klub áprilisban is folytatja kedd délelőtti összejöveteleit. Előadás, élménybeszámoló és beszélgetés formájában a következő témák kerülnek terítékre:

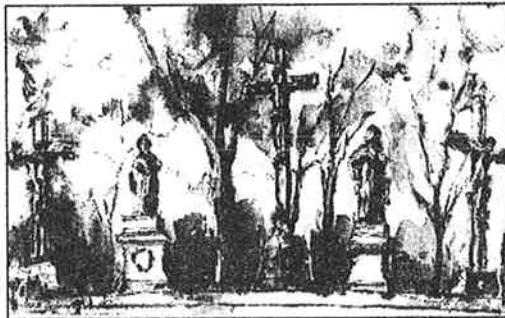
április 1. A stációk története a szentföldön

április 8. A Via Dolorosa

április 15. Veronika kendője

április 22. A Szentsír bazilika

április 29. Közös séta: A kiscelli kálvária és kápolna meglátogatása (rossz idő esetén a beszélgetés témája a torinói lepel)

A húsvéti körmenet elé

Viselkedjünk (ha emlékszik még az Olvasó régi időszakos rovatunkra) a körmeneten is, sőt a körmeneten talán még inkább. Mert bár tagadhatatlanul illetenség a templomban is a zsebre-vágott kéz vagy a keresztbetett láb, ott mégis legalább magunk közt vagyunk. A körmeneten viszont a világ szeme előtt. Körbekísémi az utcán az Oltárszentséget hitvallás, és ki látott már csevegő, trécselő, lödörgő hitvallókat?

A feltámadási körmenetet újkeletű hagyományunk szerint húsvétvasárnap a kilenc órai szentmise után tartjuk. Jöjjünk el, adjuk meg a kellő tiszteletet a Szentségnek – példánk vonzó lehet.

Sz. J.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsoné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Áprilisi naptár

Nagyböjt keddi és pénteki reggelein 7 órakor együtt imádkozzuk a zsolozsmából a reggeli dicséretet, péntek estéken 17³⁰-kor keresztút a templomban.

6. V. **Nagyböjt 5. vasárnapja**

10. Cs. Képviselőtestületi gyűlés az esti lelkigyakorlatos szentmise után
 10–11–12 A nagyböjti triduumot Borsos József atya tartja az esti szentmisék keretében

13. V. **Virágvasárnap**

14. H. Az „Értem is meghalt a kereszten” c. oratóriumot éneklí a gitáros énekkar az esti mise után.

A szent három napon reggel nincsenek szentmisék, ½ 7 - ½ 9-ig gyóntatás a templomban

17. Cs. **Nagycsütörtök** – a szentmise az utolsó vacsora emlékére este 6 órakor kezdődik, utána szentségimádás a templomban 9 óráig, majd virrasztás a kápolnában ½11-ig

18. P. **Nagypéntek** – szigorú böjti nap, du. ½ 6-kor keresztút, utána 6-kor kezdődik a szertartás, majd szentségimádás a templomban 9 óráig

19. Szo. **Nagyszombat** – reggel ½ 7-től egész nap szentségimádás (feliratkozás a sekrestyében), a húsvéti vigíliát ünneplő szentmise este 8 órakor kezdődik

20. V. **Húsvétvasárnap** – a feltámadási körmenet a 9-es és ½ 11-es szentmise között
 ½ 11-kor énekes nagymise

21. H. **Húsvéthétfő** – vasárnap miserend

23. Sze. **Szent Adalbert, főegyházmegyénk védőszentje**

24. Cs. **Szent György**

25. P. **Szent Márk evangélista**, a II. kerületi egyházi kórusok találkozója a Móricz gimnáziumban este 7 órakor

27. V. **Húsvét 2. vasárnapja**

Gitáros misék a hónapban: 10-én 18 órakor, 27-én 9 órakor.

Hírek, hirdetések

- Jótekonysági hangverseny és előadás lesz április 5-én du. 5 órakor az óbudai evangélikus templomban a szívbetegéért. Az előadást Papp Lajos szívsebész tartja „Aki a szívet vizsgálja” címmel, énekel a nagytarcsai Jubilate kamarakórus. Az ígét hirdető Bálintné Varsányi Vilma lelkész asszony híveinek egy csoportjával vendégünk volt az ökumenikus imahéten.

- Április 6-án a Budapest Sportarénában kerül megrendezésre a II. Keresztény Ifjúsági Találkozó. Részletes programja a templomkapun olvasható.

- Beszélgetős gyónásra lesz lehetőség április 7–8-án és 14–15–16-án du. 3–6 óráig a kápolnában.

- Március 9-én az este 6 óras szentmisén volt bémálkozásra készülő fiataljainknak a „tradíció” szertartása.

- Ministránsavatás volt templomunkban. Sadecky Jakab és Zsombory Bamabás március 16-án a 9 órai szentmisén tették le ünnepélyesen a ministránsi fogadalmat.

A Sarlós Boldogasszony Alapítvány összesített elszámolása a 2002. évről

	bevétel	kiadás	egyenleg
Nyitókészlet			2 477 833
Befizetés kp	3 491 600		5 969 433
Befizetés OTP	551 000		6 520 433
APEH-től 1%	837 193		7 357 626
Templomunk felújítására		6 158 000	1 199 626
Hitéleti kiadások		55 900	1 143 726
Számítógép vásárlás		168 836	974 890
Sajtó		31 029	943 861
OTP kamat, költség	14 235	18 656	939 440
Újlak Karitásznak karácsonyi segélyre		160 000	779 440
Plébániai karácsonyi ünnep és segély		209 791	569 649

Hálás szívvel köszönjük az alapítványba befizetőknak adományukat, és köszönjük az adóink 1%-át átutalóknak is támogatásukat. Továbbra is bízunk híveink adakozó segítségével, hiszen templomunk felújítási munkálatai húsvét után folytatódnak. Mint ismeretes, az alapítvány közhasznú, így az adomány 30%-a adóbevalláskor jóváírható.